

Manifest Primer de Maig

La Classe Treballadora primer, protegim els serveis públics, plantem Cara

El Primer de Maig, dia internacional de les treballadores i els treballadors, es commemora des de 1889 com una jornada reivindicativa del moviment obrer mundial. Enguany, les circumstàncies ens obliguen a renunciar a les tradicionals manifestacions i actes multitudinaris de germanor i lluita; la qual cosa, però, no impedeix que seguim reivindicant, amb més força si cal, el que per dret ens correspon: treballar per a viure amb dignitat en una societat lliure, igualitària, justa, solidària i inclusiva.

2020 serà recordat com l'any de la crisi sanitària de la covid-19. Una epidèmia que ens va arrabassar milers de vides, la major part de les quals han estat persones majors; persones de la classe treballadora que, des de la humilitat i en condicions polítiques ben adverses, feren un gran esforç i sacrifici per aconseguir que les condicions laborals, socials i econòmiques de la classe treballadora milloraren de forma substancial. I ara, quan gaudien del seu ben merescut descans, ens deixat. Per tant, i abans que res, els nostre més sincer homenatge a totes elles.

Així mateix, 2020 també ha de ser recordat i gravat a foc a la nostra memòria col·lectiva, com l'any que va deixar al descobert les fal·làcies i les misèries de la pràctica i del discurs d'eixes minories fàctiques i poderoses, representades per les elits econòmiques i financeres, que emparant-se en les teories neoliberals, s'erigeixen en garants del progrés i del benestar de tothom. Fals, absolutament fals.

En aquestes circumstàncies excepcionals de crisi sanitària, social i econòmica, hem pogut ser testimonis de com la seua solidaritat passa per alguna almoïna quasi insultant, pels acomiadaments massius, pels ERTOS o per qüestionar les mesures de caire sanitari i social preses pels diferents governs, amb un discurs apocalíptic i groller de la dreta més reaccionària espanyola i internacional que només pretén amagar els seus vertaders interessos i les seues vergonyes.

La realitat és que aquesta crisi sanitària i social s'està superant, perquè la societat s'ha pogut sustentar en dos pilars fonamentals: en l'acció dels governs i administracions públiques i en la força del treball de la classe treballadora que ha mantingut en funcionament els sectors essencials, malgrat no disposar de les millors condicions de seguretat per la seua salut. Dues afirmacions que ens permeten, hui, primer de maig, reivindicar l'Estat Social i els seus serveis públics i fer-ho des de la legitimitat que ens atorga constituir una majoria social aclaparadora i imprescindible.

Aquestes darreres setmanes hem pogut veure com la sanitat, l'educació, els serveis socials i els sistemes de protecció social públics, han jugat un paper fonamental per conjugar, en la mesura de les seues possibilitats, els efectes negatius de la crisi. Al mateix temps que hem pogut comprovar que dècades de retallades en el serveis públics com a conseqüència de les polítiques d'austericidi

han passat factura, limitant la seua capacitat de resposta, o com, també s'ha constatat, el fracàs de la col·laboració pública-privada en la gestió d'aquests.

És per això que, davant l'evidència, hem de reivindicar com a classe treballadora no sols la fi de les retallades en els serveis públics, sinó el seu reforçament, articulant-ne la protecció constitucional, la gestió directa pels poders públics i garantint la dotació pressupostària per dotar-los d'infraestructures, de personal i de mitjans necessaris, perquè puguem oferir un servei de qualitat, adequat a les demandes socials en qualsevol circumstància.

A partir d'ara, res ha de ser el mateix; no podem consentir que passada la crisi tot torne a la normalitat anterior, perquè de l'experiència s'ha d'aprendre i ha quedat clar que una sanitat pública potent és imprescindible; com també ho són l'educació pública, els serveis socials, els serveis públics d'emergència, els sistemes de protecció social, incloent-hi les pensions i la renda bàsica universal; l'habitatge o el transport públic; així com altres sectors estratègics, ara privatitzats, que haurien de retornar, almenys parcialment, a mans públiques com l'energètic, el financer o el farmacèutic.

Ara bé, si és important reivindicar uns serveis públics de qualitat, no ho és menys exigir una intervenció més rigorosa dels poders públics en la regulació de l'activitat econòmica per salvaguardar l'interés general. Si atenem a les prediccions del FMI, s'acosten temps convulsos, amb una previsió de la taxa d'atur que pot tornar a situar-se, una altra vegada, per damunt del 20%. Raó més que suficient per dir que, com a classe treballadora no estem disposades i disposats a tolerar que la crisi la tornem a pagar nosaltres. Per això exigim un major control sobre les relacions laborals, de forma que, començant per la derogació immediata de les reformes laborals de 2010 i 2012, es prioritzen mesures radicals de protecció de l'ocupació, per davant de qualsevol consideració cap a la llibertat i la capacitat d'autoregulació del mercat.

Les treballadores i els treballadors constituïm la majoria social, som imprescindibles per al sosteniment de qualsevol sistema d'organització social i, per tant, tenim la legitimitat per a dir que la classe treballadora ha de ser el primer; que la seua protecció ha de constituir la prioritat dels diferents governs i administracions en la planificació de l'eixida de la crisi i que plantarem cara perquè així siga. Plantarem cara als discursos neoliberalistes que demanen l'acomiadament lliure, el rescat públic del sector privat sense cap contrapartida, la baixada d'impostos, l'afebliment de l'Estat, les retallades en els serveis públics o la protecció social. Com també ho farem si es cedeix al xantatge dels poders fàctics. Com a classe treballadora no anem a quedar-nos quietes i quiets, no anem a donar cap passa enrere. Al contrari, volem caminar i avançar cap a una societat més lliure, igualitària, justa, solidària i inclusiva i ningú ens aturarà.

Intersindical Valenciana està formada pels sindicats:

- Sindicat de Treballadores i Treballadors de les Administracions i Serveis Públics (STAS)
- Intersindical Salut
- Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV)
- Sindicat de Treballadors i Treballadores del Metall (STM)
- Sindicat de Treballadores i Treballadors de la Indústria, Comerç i Serveis (STICS)
- Sindicat Ferroviari del País Valencià (SF-i)
- Col·lectiu Autònom de Treballadores i Treballadors del País Valencià (CATPV)
- Sindicat de Treballadores i Treballadors per la Unitat de Classe (TUC)
- Organització Sindical Unitària de Treballadors i Treballadores (OSUT)
- Sindicat de Persones Pensionistes i Jubilades
- Intersindical Jove